

Р Е Ш Е Н И Е

гр. Перник, 21 декември 2010 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на двадесет и четвърти ноември две хиляди и десета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

Светлана Димитрова

Членове:

Емилия Иванова

при секретаря **А.М.** и в присъствието на **прокурор Николай Цветков**, като разгледа докладваното от съдия **Ем.Иванова** к.н.а.х.д. **№ 164** по описа за **2010** година на Административен Съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на гл. XII от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Постъпила е касационна жалба от **М.В.И.,*****, с която се обжалва решение № 214/29.09.2010 г. на Районен съд Радомир, постановено по н.а.х. дело №324/2010 г.

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление № 06/29.04.2010 г. на Началник РУП гр.Радомир. В касационната жалба се излага общо несъгласие със съдържанието на постановеното решение без да се посочват конкретни касационни основания по чл. 209, т. 2 и 3 от АПК. Иска се отмяна на решението и „да бъде отменено изцяло изплащането на наложената глоба”.

Ответникът по касационната жалба – Началникът на РУП – гр. Радомир, чрез процесуален представител изразява становище, че решението на Районен съд Радомир е правилно и следва да бъде оставено в сила. Излага подробни съображения в подкрепа на становището си в съдебно заседание.

Окръжна прокуратура Перник, чрез своя представител дава заключение, че решението на районния съд следва да бъде оставено в сила.

Административен съд Перник, в настоящия касационен състав след като обсъди доводите на страните във връзка с доказателствата по делото прие следното:

Касационната жалба е процесуално допустима – подадена по реда и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от участващо в административно наказателното производство лице.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Допуснати са съществени процесуални нарушения при установяване на нарушението, които са довели до опорочаване на проведеното административно наказателното производство.

Административно наказателно производство е започнало на 16.04.2010 г., когато на **М.И.** е съставен АУАН за това, че след надлежно предупреждение съзнателно пречи на униформени полицейски служители да изпълнят задълженията си по опазване на обществения ред, като нарушава обществения ред и нощната тишина. Като е

посочено, че е нарушен чл.52а, ал.2, т.1 от ЗМВР.

Въз основа на АУАН е издадено наказателно постановление и на М.И. е наложена административна санкция „глоба” в размер на 800 лв. Нарушението е квалифицирано по чл.275, ал.2 от ЗМВР.

Първоинстанционният съд е приел, че съставения акт и издаденото въз основа на него наказателно постановление са законосъобразни и е постановил потвърдително решение. Това решение е неправилно и като такова следва да бъде отменено по следните съображения:

В решението си въззивният съд е приел, че е с поведението си жалбоподателят е нарушил чл.275, ал.1 от ЗМВР и правилно е санкциониран, като му е наложено справедливо определено като размер наказание. При осъществяването съдебна проверка не са съобразено обстоятелството, че и в АУАН и НП, като нарушена е посочена разпоредбата на чл.52а, ал.2, т.1 от ЗМВР. Тази правна норма има устройствен характер. Тя определя правомощията на Главна дирекция „Охранителна полиция” към Министерство на вътрешните работи и не съдържа задължение за определено поведение на гражданите, поради което и не може да бъде нарушавана. Налице е противоречие между описаното в диспозитива нарушение и дадената му правна квалификация от административно-наказващия орган, както в АУАН, така и в НП. Приложената в случая санкционна норма на чл. 275 от ЗМВР предвижда налагане на административна санкция не за нарушаване на обществения ред, а за препятстване на съответните органи да изпълнят функциите си. В атакуваното НП такова обстоятелство не е посочено, нещо повече в с.з. проведено на 28.09.2010 г. разпитаните Орлин Александров - актосъставител и Калин Илиев – свидетел по акта, казват че единствено жалбоподателя е бил „адекватен и с него са могли да говорят”. В показанията им не са описани действия или думи, с които жалбоподателя да е засегнал служителите на реда или да е препятствал изпълнението на служебните им задължения. В този смисъл нито в АУАН, нито в издаденото НП се съдържа описание на конкретни факти, които да налагат извода, че нарушителят е препятствал по някакъв начин органите на реда.

Административно наказателното производство въвежда строги правила за осъществяването му както в основния закон - ЗАНН, така и в специализираните закони, които определят различните видове административни нарушения и наказанията за тях. Ето защо и особено важно е за държавните органи, които прилагат административно наказателните разпоредби да извършват това при стриктно съблюдаване на законовите разпоредби. Това се налага не от обстоятелството, че прилагането на нормите, които определят отговорността на всеки нарушител е самоцелно, а от обстоятелството, че стриктното им спазване е гаранция за справедливост. В конкретния случай когато държавните органи искат да ангажират административно наказателната отговорност на едно лице, извършител на административно нарушение, са задължени съобразно чл. 6 от ЗАНН да опишат това нарушение както от обективна, така и от субективна страна с неговите признаци, които сочат че е осъществено. В конкретния случай това не е направено. Настоящата инстанция счита, че по този начин е допуснато от страна на АНО съществено процесуално нарушение при съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление, обуславящо неговата незаконосъобразност.

Налице е неспазване на императивните изисквания на нормата на чл. 42, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, предвиждащи изискването в акта и наказателното постановление да бъдат посочени законните разпоредби, които са нарушени с извършеното административно нарушение. Наказателното постановление не отговаря на изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, тъй като в същото не е посочен законов текст, визиращ конкретен състав на административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, който е бил осъществен с извършеното деяние и за което именно е било

наложено административното наказание - глоба в размер на 800 лв. с издаденото НП. Като нарушена е посочена устройствена норма, която не може да бъде основание за налагане на административно наказание, а в следствие е наложена санкция за нарушение което не е описано в АУАН и НП. Неправилната индивидуализация на състава на извършеното нарушение в АУАН и в самото НП е съществено процесуално нарушение, което от една страна накърнява правото на защита на нарушителя поставяйки го в невъзможност да разбере за какво точно нарушение се ангажира отговорността му, а от друга поставя съдът в невъзможност да направи преценка и относно законосъобразността на акта по същество на спора.

Предвид така изложените съображения, решението на районния съд следва да бъде отменено като незаконосъобразно и да се постанови ново решение, с което се отмени и процесното наказателно постановление.

Воден от изложеното, **Административен съд Перник**

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ решение № 214/29.09.2010 г., постановено по н.а.х. дело № 324/2010 г. на Районен съд Радомир, с което е потвърдено наказателно постановление № 06/29.04.2010 г., на Началник РУП гр. Радомир, като вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление № 06/29.04.2010 г., на Началник РУП гр.Радомир, с което на М.В.И.,***, е наложено административно наказание глоба в размер на 800 лева на основание чл. 53, ал. 2 от ЗАНН и чл.275, ал.1 от ЗМВР.

Решението е окончателно.

Председател: /п/

Членове: 1. /п/

2. /п/